

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਚੋਪੜਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਮਹਿਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1950 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 345 | ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)-ਸੈਕਸ਼ਨ 90-ਇੱਛਾ

30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ-ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1865 ਦਾ XXI) ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੂਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਮਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXXIX) ਭਾਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ। 1927 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਲਈ ਕੇਬਲ-ਵਿਲ-ਕਨਸਟਰਕਸ਼ਨ ਆਫ ਰੂਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਜੋ ਕਿ 30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1865 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50, ਜਾਂ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਮਾਂ 1901 ਅਤੇ 1927 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਦਰਸਾ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਥੋੜੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਸਾਰਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.

ਜੈ ਸਿੰਘ

ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ
ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ-Mst. ਰਾਜਮਤ ।
ਅਤਰ (ਮਿ੍ਰਤਕ) ਕੌਰ ਮੱਤ
ਕੌਰ ਭਗਵਾਨ (ਵਿਧਵਾਵਾਂ)

ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ
ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ (ਮੁਦਈ) ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ ਨਰੰਜਨ ਸਿੰਘ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਛਮੀ (ਧੀ)

ਗਜਾ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਸਰਦਾਰਾ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1

ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੀ । ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ । ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1901 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । 7 ਦਸੰਬਰ, 1901 ਨੂੰ ਜ...

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

VOL. X

ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਗਵਾਨੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ 30 ਜਨਵਰੀ 1944 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਲ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਾਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਲਛਮੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਛਮੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1901 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, 1901 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਤਹਿਤ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1901 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅਮਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮ. ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜੇ.

ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜਾਇਦਾਦ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (1) ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਰੀਮਤੀ. ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ 1901 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਭਾਗਵਾਨੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਸੀਅਤ 30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 90, ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਰਜ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਪੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਅਸਲ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸਮਰਥਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਪੀ.ਸੀ. 132.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

VOL. X

ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਿ ਫਾਂਸੀਦਾਰ ਨੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਲਗਭਗ 50 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਇਸ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ- ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸਬੂਤ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ 1937 ਵਿਚ ਸੀ. ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 1901 ਵਿਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।

ਸਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1901 ਵਿੱਚ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਬੰਗਾ ਵਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਕਾਨੂੰਨ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਨਾਮ ਐਕਟ, 1865, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। 1870 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤ ਐਕਟ ਹੋਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਨਰਾਇਣ, 1865 ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ- ਜੇ. ਕੇਬਲ 1 ਸਤੰਬਰ, 1870 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰਾਂ (ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਫਿਰ 1925 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, 1865 ਦੇ ਐਕਟ, ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤ ਐਕਟ, 1870, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ। ਇਹ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1927 ਤੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਧਾਰਾ 63 (1865 ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1927 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਜਾਂ ਕੋਡਿਕਲ ਆਦਿ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1 ਜਨਵਰੀ, 1927 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ [ਸੈਕਸ਼ਨ 57(ਸੀ)]. ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1865 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50, ਜਾਂ 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1901 ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। 1927 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:-

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਦਾਰ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਹ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ, ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਮਾਲਕ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਜ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਸਰਦਾਰ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਰਦਾਰਾ ਅਤੇ ਗੱਜੂ, ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੋਤਰੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਮਾਲਕ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਉਸੇ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੋਤੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨੂੰ 1901 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਤਹਿਤ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਚੋਪਰਾ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ.- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Ms. Swati Nagpal